

ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। THE ਖਾਸ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਫਿਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ R.W. 1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

(ਨੰਦ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 459

3 ਅਗਸਤ 1966 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ ਐਕਟ 1)- S. 12(2)—ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ—
ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਢਾਹੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ- ਕੀ ਵੈਧ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ।

26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ? 1965 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ 3 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਟੀਟਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਾਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1 ਅਤੇ 2, ਮਿਤੀ 23 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਅਤੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 1965, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1953, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ.ਛਿੱਬਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਦੀਵਾਨ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਦੀ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਲਖੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਬਾਵਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਰਾਜ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1075, 1076, 1085 ਅਤੇ 1806 ਆਫ 1964 ਅਤੇ 459 ਆਫ 1965, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ (2) ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ। 1952, 1953 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਦਲੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਨੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 459 ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 17991, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾੜਾ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ (ਪੈਰੀਫੇਰੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 1961 ਦਾ 34, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੰਖਿਆ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। . .

ਨੰਦ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੇ 1960 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 8 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਜੌਰ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਕਿ ਜੂਨ, 1962 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਟੇਟ ਅਫ਼ਸਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੱਲੋਂ 11 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 1963, ਉਸ ਨੂੰ "ਘਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ" ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਟੇਟ ਅਫ਼ਸਰ ਖੁਦ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ A-1) ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਵੀ।

ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ "ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਫੈਲਦੇ ਹਨ। 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 28 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀਮਾ ਪੰਜ ਮੀਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ

(1) ਅਧੀਨ: -

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਦੋ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ 'ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਸ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: -

"ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਖੜੀ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੁਦਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ

ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਸੜਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਉਹਨਾਂ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ", ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ "ਕੋਇਲੇ-ਭੱਠੇ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭੱਠਿਆਂ ਦੇ ਚੂਨੇ-ਭੱਠੇ ਜਾਂ ਇੱਟ-ਭੱਠੇ ਜਾਂ ਇੱਟ-ਭੱਠੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ, ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ- "(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ-

(A) ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਦਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੁਦਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੜਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(B) ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਉਪ-■ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 6 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲਗਾਤਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ 50 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਉਪਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

11 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 320 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸੂਰਜਪੁਰ ਸਥਿਤ ਸੀਮਿੰਟ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੋਰ ਕੀਪਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਾਧਨ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਅਨੁਬੰਧ ਏ. 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਅਗਸਤ, 1963 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, (ਅੰਕੜਾ ਏ. 3) ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ A. 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ "ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਘਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰੀਫੇਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ" ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮੋਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 23 ਦਸੰਬਰ 1964 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਪੱਤੀ ਅਫਸਰ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਏ. 5) ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੁਆਰਾ 29 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਆਦਿ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.) "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ, ਮਿਤੀ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਅਤੇ 23 ਦਸੰਬਰ, 1964, ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ". ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਘਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਇਮ ਹੈ"। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਹੁਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਟਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "10 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਗੋ, ਪੈਰੀਫੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ"। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 16 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਪਿੰਜੌਰ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਪਿੰਜੌਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 28 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਸ ਮੀਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮੀਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ. 6) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ 16 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ. ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਫਰਵਰੀ, 1963 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। "

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨਮਾਨੇ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਸਾਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 4. ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਜੋਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 16 ਅਗਸਤ 1963 ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਟੇਟ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਗੋ, ਪੈਰੀਫੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਚੈਨ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਾਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ, (2) ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਬੂ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਮਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਨੁਦਾਨ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ “ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।” ਇਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ, ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੇਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਵਿੱਚ

ਅਤੇ, (ਮਾਤਾ ਵੀ. ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਆਦਿ (ਆਈ.).. ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ ਜੇ. ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪਰਿਸਰ (ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ, 1950, ਅਤਿ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਨਾ 626 'ਤੇ ਇਸ ਤੁਹਾਂ: -

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਨਿਰਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਐਕਟ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇੰਨੀ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਸੰਪਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜੋ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਹ ਅਖੌਤੀ ਅਪੀਲ ਲਗਭਗ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉਸ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੈਚ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। . ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵੇਕ ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਰਵਾਲ ਏ ਅਤੇ ਭਾਰਗਵ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ। ਜੇ.ਟੀ. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਕਮਾਂਡਰ, ਮੇਰਠ ਸਬ-ਏਰੀਆ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (2) ਵੀ ਇਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੁੰਜ, 195=1957 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 621.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਸਾਰੇ. 507.

ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤ. (ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ, 1950. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਨਾ 510 'ਤੇ ਬੋਲੇ: -

"ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ . 'ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ' ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ * ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ

ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 15

ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਅਜਿਹੇ ਸਖਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ 'ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ."

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਖੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ * (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਦੀ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮਿਸਟਰ ਦੀਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਐਨੋਰਿਵ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ

ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸੰਪਾਥੂ ਚੇਟੀ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਅਯੰਗਰ, ਨੇ ਬੇਲਫਾਸਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਓ.ਡੀ. ਕਾਰਜ ਲਿਮਟਿਡ (4), ਪੰਨਾ 520-521 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: - "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ (ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਪ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ... ਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਅਯੰਗਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: -

“ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਨਵਰਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

(3) **AJX1962 S.C.** 316.

(4) 1960 ਏ.ਸੀ. 490.

ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਦੀ ਹੋਰ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 5, 6, 7 ਜਾਂ 11 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। 500. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 500. ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸਥਾਈ ਉਸਾਰੀ ਢੁੱਗੀ ਵਾਂਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਢਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ।

ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਿੰਜੌਰ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਸਤ, 1963 ਵਿਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਬ੍ਰਜਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (5) ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਖਣਿਜ ਰਿਆਇਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ

738 ਨਾਹਦ ਲਾਲ ਵੀ. ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਈ.ਟੀ.ਐਸ. .(ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.)

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 19641. ਸੀ. 1643?

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਰਥ-ਨਿਆਇਕ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੱਥ ਅਰਥਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸੀਲੇਨ ਬਨਾਮ ਈ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ. ਫਰਨਾਂਡੇ (6), ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਰਨਾਂਡੇ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀਲੇਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬੇਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਵਿਗੜਨਾ ਨਹੀਂ?

ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਦੀ ਅੰਤਮ ਦਲੀਲ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ 1) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 16 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19.63 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਨ- (6) (1960) 1 ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.ਆਰ. 223.

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ► ਅਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ: -

“ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਫਰਵਰੀ, 1963 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਸਤ, 1963 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਫਰਵਰੀ, 1963 ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਖਰੜਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਛਤ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀਨਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ.

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨਿਊ ਕੈਪੀਟਲ (ਪੈਰੀਫਰਵ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2)। 1952; ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡੇਨਟਵ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

Translator Chander Shekhar

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)